

Socialministeriet.

København den 11. februar 1960.

Besvarelse af spørgsmål 3 b, 8, 9, 14 og 16.

Under henvisning til de i udvalgets skrivelser af 29. januar og 5. februar 1960 stillede spørgsmål skal socialministeriet i fortsættelse af skrivelser herfra af 5. og 9. februar 1960 herved udtale følgende:

Udvalgets spørgsmål 3 b:

Kan det oplyses procentvis, i hvor mange tilfælde de nævnte værdighedsbetingelser (lovforslagets § 1, stk. 2) har forhindret tilståelse af folkepension i de senere år?

Svar:

Der findes ikke i den foreliggende statistik oplysninger om, hvor ofte ansøgning om tildeling af folkepension bliver afslået på grund af manglende opfyldelse af de nævnte vandels- eller værdighedsbetingelser, der findes i den nuværende folkeforsikringslovs § 38, stk. 2, nr. 3.

Til belysning af problemet er det imidlertid fra Københavns kommune blevet oplyst, at der i 1958 har foreligget 5 tilfælde og i 1959 2 tilfælde.

Da antallet af nytilkomne folkepensionister (med indtægtsbestemt folkepension) i de sidste år i København har ligget på 8 000-9 000, svarer det anførte tal til, at bestemmelsen har udelukket ca. 0,05 pct. af ansøgerne fra folkepension.

Udvalgets spørgsmål 8:

Hvor stort et beløb vil invalideforsikringspræmien blive for henholdsvis de forsikrede og arbejdsgiverne, hvis de skal udgøre de

samme procenter som i 1945-46 eller samme procent som i 1934-35?

Udvalgets spørgsmål 9:

Hvor meget skal kommunerne og staten bære i forhold til de i det foranstående spørgsmål nævnte bidrag, når de i lovforslaget foreslåede ydelser tages i betragtning?

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at invalideforsikringens samlede udgifter — således som det fremgår af invalideforsikringskommissionens betænkning s. 23 ff. — for 1958-59 kan anslås til omkring 265 mill. kr. Når hensyn tages til udgifterne ved de foreslåede ændringer i invalideforsikringen, jfr. bemærkningerne til lovforslaget s. 22-23, kan den samlede udgift anslås til omkring 287 mill. kr.

I oversigten i det følgende er disse udgifter fordelt på de forsikrede arbejdsgivere, staten og kommunerne, dels efter den byrdefordeling, der er forudsat i lovforslaget, dels med en byrdefordeling, der — som angivet i foran nævnte spørgsmål — pålægger de forsikrede og arbejdsgiverne den samme procentvise andel i udgifterne, som de forsikrede og arbejdsgiverne bar i henholdsvis 1945-46 og 1934-35. De resterende udgifter er herefter fordelt mellem stat og kommunerne på samme måde som efter det foreliggende lovforslag, og de derved fremkomne andele er anført i parentes.